

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ

Του Ἁγίου Πατρὸς ΣΙΛΟΥΑΝΟΥ τοῦ Ἀθωνίτου

Πηγή: http://www.imkby.gr/greek/sarakosti/easter/pantes/pater_3.htm

«Εγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, τοὺς δὲ δοξάζοντάς με δοξάσω», λέγει ὁ Κύριος (πρβλ. Παρ. η' 17, Α' Βασιλ. β' 30).

Ὁ Θεὸς δοξάζεται μὲ τοὺς Ἁγίους Του καὶ οἱ Ἅγιοι δοξάζονται ἀπὸ τὸν Θεό.

Ἡ δόξα πού δίνει ὁ Θεὸς στοὺς Ἁγίους εἶναι τόσο μεγάλη, πού ἂν ἔβλεπαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Ἅγιο ὅπως εἶναι, ἀπὸ τὴν εὐλάβεια καὶ τὸ φόβο θά ἔπεφταν καταγῆς, γιατί ὁ σαρκικός ἄνθρωπος δέν μπορεῖ ν' ἀντέξει τὴ δόξα τῆς οὐράνιας ἐμφανίσεως.

Μὴν θαυμάζετε γι' αὐτό. Ὁ Κύριος ἀγάπησε τόσο τὸ πλάσμα Του, ὥστε ἔδωσε Ἅγιο Πνεῦμα μ' ἀφθονία στὸν ἄνθρωπο, καὶ μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὁ ἄνθρωπος ἐγινε ὁμοιος μὲ τὸ Θεό.

Γιατί, λοιπόν, ἀγαπᾷ ὁ Κύριος τόσο τὸν ἄνθρωπο; Γιατί εἶναι ἡ Αὐτογάπη καὶ ἡ ἀγάπη αὐτὴ γνωρίζεται μόνο μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος τὸν Κύριο, τὸ Δημιουργό του, καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα γεμίζει μὲ τὴ χάρη Του ὅλο τὸν ἄνθρωπο: καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ νοῦ καὶ τὸ σῶμα.

Ὁ Κύριος ἔδωσε στοὺς Ἁγίους τὴ χάρη Του κι ἐκεῖνοι τὸν ἀγάπησαν καὶ προσκολλήθηκαν ὀλοκληρωτικά σ' Αὐτόν, γιατί ἡ γλυκύτητα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ὑπερνικᾷ τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν κόσμο καὶ τὴν ὁμορφιά του.

Κι ἂν ἔτσι γίνεται στὴ γῆ, τότε στὸν οὐρανὸ οἱ Ἅγιοι εἶναι ἀκόμα πιό πολὺ ἐνωμένοι μὲ τὸν Κύριο μὲ τὴν ἀγάπη. Κι ἡ ἀγάπη αὐτὴ εἶναι ἀνείπωτα γλυκειά καὶ ἐκχύνεται ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κι ὅλες οἱ ἐπουράνιες δυνάμεις μ' αὐτὴν τρέφονται.

Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη, καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στοὺς Ἁγίους εἶναι ἀγάπη.

Μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα γνωρίζεται ὁ Κύριος. Μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μεγαλύνεται ὁ Κύριος στοὺς οὐρανοὺς. Μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δοξάζουν οἱ Ἅγιοι τὸ Θεό καὶ μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δοξάζει ὁ Κύριος τοὺς Ἁγίους καὶ αὐτὴ ἡ δόξα δέν ἔχει τέλος.

Σέ πολλοὺς φαίνεται πὼς οἱ Ἅγιοι εἶναι μακριά μας. Ἀλλὰ μακριά εἶναι ἀπὸ ἐκείνους πού οἱ ἴδιοι ἀπομακρύνθηκαν, ἐνῶ εἶναι πολὺ κοντά σ' ἐκείνους πού τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ κι ἔχουν τὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στοὺς οὐρανοὺς τὰ πάντα ζοῦν καὶ κινοῦνται ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀλλὰ καὶ στὴ γῆ εἶναι τὸ ἴδιο Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτὸ ζῆ στὴν Ἐκκλησία μας, Αὐτὸ ἐνεργεῖ στὰ μυστήρια, Αὐτὸ πνέει στὴν Ἁγία Γραφή, Αὐτὸ ζῆ στίς ψυχές

τῶν πιστῶν. Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐνώνει τούς πάντες, καί γι' αὐτό οἱ Ἅγιοι εἶναι κοντά μας. Κι ὅταν προσευχώμαστε σ' αὐτούς, τότε ἀκοῦνε αὐτοί μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα τίς προσευχές, κι οἱ ψυχές μας αἰσθάνονται τήν πρεσβεία τους γιά χάρη μας.

Πόσο εὐτυχισμένοι καί καλότυχοι εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, πού μᾶς χάρισε ὁ Κύριος ζωή μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, καί εὐφραίνονται οἱ ψυχές μας. Πρέπει ὅμως νά φυλάμε μέ σύνεση τό Ἅγιο Πνεῦμα, γιατί ἀρκεῖ κι ἓνας ἄσκοπος λογισμός γιά νά ἐγκαταλείψῃ τήν ψυχή, καί τότε στερούμαστε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐξαφανίζεται ἡ παρρησία ἀπό τήν προσευχή, χάνεται καί ἡ σίγουρη ἐλπίδα πώς θά λάβουμε αὐτό πού ἐπιζητοῦμε.

Οἱ Ἅγιοι ζοῦν σ' ἄλλο κόσμο κι ἐκεῖ βλέπουν μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα τήν θεία δόξα καί τήν ὁμορφιά τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου. Ἀλλά μέ τό ἴδιο Ἅγιο Πνεῦμα βλέπουν καί τή ζωή καί τά ἔργα μας. Γνωρίζουν τίς θλίψεις μας κι ἀκοῦνε τίς θερμές προσευχές μας. Ζώντας στή γῆ διδάχτηκαν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα. Κι ὅποιος ἀπέκτησε στή γῆ τήν ἀγάπη διαβαίνει μαζί της στήν αἰώνια ζωή στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ὅπου ἡ ἀγάπη αὐξάνει ὡσότου γίνῃ τέλεια. Κι ἂν στή γῆ ἡ ἀγάπη δέν μπορῇ νά λησμονήσῃ τόν ἀδελφό, πολύ περισσότερο στούς οὐρανοῦς οἱ Ἅγιοι δέν μᾶς λησμονοῦν καί δέονται γιά μᾶς.

Ὁ Κύριος χάρισε τό Ἅγιο Πνεῦμα στούς Ἁγίους, κι αὐτοί μᾶς ἀγαποῦν μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα. Οἱ ψυχές τῶν Ἁγίων γνωρίζουν τόν Κύριο καί τήν ἀγαθοσύνη Του γιά τόν ἄνθρωπο, γι' αὐτό καί καίγονται πνευματικά ἀπό ἀγάπη γιά τό λαό. Ὅσο ζοῦσαν στή γῆ, δέν μπορούσαν ν' ἀκούσουν νά γίνεταί λόγος γιά ἁμαρτωλό ἄνθρωπο, χωρίς πόνο στήν καρδιά, κι ἔχυναν δάκρυα στήν προσευχή τους γι' αὐτούς. Τό Ἅγιο Πνεῦμα τούς ἐξέλεξε γιά νά προσεύχωνται γιά ὅλο τό κόσμο καί τούς ἔδωσε πηγές δακρῶν. Τό Ἅγιο Πνεῦμα σκορπίζει στούς ἐκλεκτούς Του τόσο μεγάλη ἀγάπη, ὥστε οἱ ψυχές καίγονται ἀπό τήν ἐπιθυμία νά σωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καί νά δοῦν τή δόξα τοῦ Κυρίου.

Οἱ Ἅγιοι περιβάλλουν, μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, μέ τήν ἀγάπη τους ὅλο τό κόσμο. Βλέπουν καί ξέρουν πώς ἀποκάναμε ἀπό τίς θλίψεις, πώς ξεράθηκαν οἱ καρδιές μας, πώς παρέλυσε ἡ ἀκηδία τίς ψυχές μας, καί γι' αὐτό μεσιτεύουν ἀκατάπαυστα στό Θεό γιά μᾶς.

Οἱ Ἅγιοι χαίρονται γιά τή μετάνοιά μας καί στενοχωριοῦνται ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐγκαταλείπουν τό Θεό κι ἐξομοιώνονται ἔτσι μέ τά ἄλογα ζῶα. Λυποῦνται, γιατί οἱ ἄνθρωποι ζοῦν στή γῆ χωρίς νά ξέρουν πώς, ἂν ἀγαποῦσαν ὁ ἓνας τόν ἄλλο, θά ὑπῆρχε ἐλευθερία ἀπό τήν ἁμαρτία. Κι ὅπου δέν ὑπάρχει ἁμαρτία, ἐκεῖ ὑπάρχει χαρά καί ἀγαλλίαση πού δίνει τό Ἅγιο Πνεῦμα, κι ἔτσι ὅπου καί νά στραφῇ τό βλέμμα, τά πάντα εἶναι ἀγαπημένα κι ἡ ψυχή ἀπορεῖ καί ἀναρωτιέται «γιατί νοιώθω τόσο καλά», καί δοξολογεῖ τό Θεό.

Νά επικαλεῖστε μέ πίστη τή Θεοτόκο καί τούς Ἁγίους· αὐτοί ἀκοῦνε τίς προσευχές μας καί ξέρουν καί τούς διαλογισμούς μας.

Καί μή θαυμάζετε γι' αὐτό. Ὅλος ὁ οὐρανός τῶν Ἁγίων ζῆ μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα καί τίποτε δέν εἶναι κρυφό σ' ὄλο τόν κόσμο γιά τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐγώ δέν καταλάβαινα πιό πρῖν, πῶς οἱ οὐρανοπολίτες ἅγιοι μποροῦν νά βλέπουν τή ζωή μας. Ὅταν ὁμως μέ ἤλεγξε ἡ Ἁγία Θεοτόκος γιά τίς ἁμαρτίες μου, τό ἔμαθα πῶς οἱ Ἅγιοι μᾶς βλέπουν μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα καί γνωρίζουν ὅλη τή ζωή μας.

Οἱ Ἅγιοι ἀκοῦνε τίς προσευχές μας καί ἔχουν ἀπό τό Θεό τή δύναμη νά μᾶς βοηθοῦν. Αὐτό εἶναι γνωστό σ' ὄλο τό γένος τῶν χριστιανῶν.

Ὁ πάτερ Ρωμανός, ὁ γυιός τοῦ πάτερ Δοσιθέου, μοῦ διηγόταν πῶς ὅταν ἦταν ἀκόμα στόν κόσμο πολύ νέος, ἔτυχε νά διαβῆ σ' ἐποχή χειμῶνα τό Δόν. Ξαφνικά ράγισαν οἱ πάγοι τοῦ ποταμοῦ καί τ' ἄλογό του ἔπεσε μέσα στήν τρύπα πού ἀνοιξε καί σέ λίγο ὄλο τό ἔλκηθρο καί τό ἄλογο βυθίζονταν στούς πάγους. Αὐτός, μικρό παιδί, φώναξε: «Ἄγιε Νικόλα, βοήθησέ με νά σύρω ἔξω τό ἔλκηθρο» καί τραβώντας τά χαλινάρια εἶδε ἀμέσως ἔλκηθρο καί ἄλογο ἔξω ἀπό τούς πάγους.

Κι ὁ πάτερ Ματθαῖος, πού ἦταν συγχωριανός μου, ὅταν ἦταν παιδί ἔβροσκε, σάν τόν προφήτη Δαβίδ, τά πρόβατα τοῦ πατέρα του. Ὁ ἴδιος εἶχε ἀνάστημα ἴσα μέ πρόβατο. Ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός του ἐργαζόταν στήν ἄλλη ἄκρη τοῦ κάμπου. Ξαφνικά βλέπει νά ὀρμοῦν λύκοι καταπάνω στό Μίσα - ἔτσι ὀνομαζόταν ὁ πάτερ Ματθαῖος κατά κόσμον – κι ὁ μικρός Μίσα ἄφησε κραυγή: «Ἄγιε Νικόλα, βοήθα με». Καί μόλις φώναξε, οἱ λύκοι γύρισαν πίσω καί δέν ἔκαμαν κακό οὔτε σ' αὐτόν οὔτε στά πρόβατα. Καί γιά πολύν καιρό γελοῦσαν οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μας κι ἔλεγαν: «Ὁ Μίσα ἐτρόμαξε φοβερά ἀπό τούς λύκους, ἀλλά ὁ Ἅγιος Νικόλας τόν γλύτωσε».

Κι ὄλοι μας ξέρομε πλήθος περιπτώσεων, πού οἱ Ἅγιοι ἔρχονται παρευθῆς νά βοηθήσουν. Ἀπ' αὐτά εἶναι, λοιπόν, φανερό πῶς ἀκούγονται οἱ προσευχές μας στούς οὐρανοῦς.

Οἱ Ἅγιοι ἦταν ἄνθρωποι ὅμοιοι μ' ἐμᾶς. Πολλοί ἀπ' αὐτούς εἶχαν μεγάλες ἁμαρτίες, ἀλλά μέ τήν μετάνοια πέτυχαν τήν Οὐράνια Βασιλεία. Κι ὄλοι ὅσοι ἔρχονται σ' αὐτήν, μέ τή μετάνοια ἔρχονται πού μᾶς χάρισε ὁ Ἐλεήμων Κύριος μέ τά πάθη Του.

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι ζοῦν στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ἐκεῖ πού εἶναι ὁ Κύριος καί ἡ Πανάχραντη Μητέρα Του. Ἐκεῖ εἶναι οἱ ἅγιοι Προπάτορες καί Πατριάρχες, πού κράτησαν μέ ἀνδρεία καί παρέδωσαν τήν πίστη τους. Ἐκεῖ εἶναι οἱ Προφῆτες, πού ἔλαβαν Πνεῦμα Ἅγιο καί μέ τό λόγο τους καλοῦσαν τό λαό πρός τό Θεό. Ἐκεῖ εἶναι οἱ Ἀπόστολοι, πού πέθαναν γιά τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐκεῖ βρίσκονται οἱ μάρτυρες, πού ἔδωσαν μέ χαρά τή ζωή τους ἀπό τήν ἀγάπη γιά τό Χριστό. Ἐκεῖ εἶναι οἱ ἅγιοι Ἱεράρχες, μιμητές τοῦ Κυρίου, πού βάσταξαν τά βάρη τῶν πνευματικῶν τους προβάτων. Ἐκεῖ εἶναι οἱ ὄσοι ἀσκητές καί οἱ κατά Χριστόν σαλοί,

πού νίκησαν μέ τήν ἄσκησῆ τόν κόσμo. Ἐκεῖ βρίσκoνται ὅλοι οἱ Δίκαιοι, ὅσοι τήρησαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί κατανίκησαν τά πάθη.
Πρός τά ἐκεῖ, σ' ἐκείνη τῆ θεσπέσια ἅγια Σύναξη, πού συγκάλεσε τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἐλκύεται ἡ ψυχὴ μου. Ἀλλά ἀλίμονο σέ μένα! Ἀφοῦ δέν ἔχω ταπεινώση, ὁ Κύριος δέν μοῦ δίνει δύναμη γιά τήν ἄθληση, καί τό ἀσθενικό μου πνεῦμα σβύνει σάν μικρό κερί, ἐνῶ τό πνεῦμα τῶν Ἁγίων ἔκαιγε σάν φλόγα φωτιᾶς, κι ὄχι μόνο δέν τό ἔσβυνε ὁ ἄνεμος τῶν πειρασμῶν, ἀλλά ἄναβε ἀκόμα περισσότερο. Περπατοῦσαν στή γῆ καί τά χέρια τους ἐργάζονταν, ἀλλά τό πνεῦμα τους ἔμενε πάντα κοντά στό Θεό κι ὁ νοῦς τους δέν ἤθελε ν' ἀποσπασθῆ ἀπό τήν μνήμη τοῦ Θεοῦ. Γιά χάρη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ὑπέμειναν ὅλες τίς θλίψεις στή γῆ καί δέν φοβόνταν κανένα πόνο, κι ἔτσι δόξαζαν τόν Κύριο. Γι' αὐτό κι ὁ Κύριος τοὺς ἀγάπησε καί τοὺς δόξασε καί τοὺς χάρισε τήν αἰώνια Βασιλεία μαζί Του.

Ἀπό τό βιβλίo
Ο ΑΓΙΟΣ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ
Ο ΑΘΩΝΙΤΗΣ
Ἰ.Μ. Τιμίου Προδρόμου
ΕΣΣΕΧ Ἀγγλίας 1988